

ΓΙΑ ΧΑΡΗ ΤΩΝ ΙΕΡΩΜΕΝΩΝ

Μας λένε οι σοφοί πως οι ιερείς είτε είναι απλοί ή οφφικιοῦχοι πρέπει να αγαπούν και να διδάσκουν την αγάπη, την αληθινή αγάπη πούναι η πιο γλυκειά απόλαυση όλων των εποχών και όλων των ανθρώπων. Μας λένε ακόμη πως όλα τα χαρίσματα που έχουν οι κοινοί θνητοί πρέπει να τα έχουν οι ιερείς και οι αρχιερείς μόνοι τους.

Ο Ιωάννης ο Ευαγγελιστής μας λέει ακόμη πως όποιος αγαπά το Θεό και τον αδελφό του εχθρεύεται αυτός δεν είναι αληθινός χριστιανός. Γιατί η αγάπη προς τους συνανθρώπους σου είναι αυτός τούτος ο Θεός. Εκεί λένε, οι σοφοί, όπου υπάρχει η αγάπη βασιλεύει η αλήθεια και το φως. Το ψεύδος, η απάτη, η πανουργία, η δολιότητα και ο φθόνος χάνονται. Τα καλά επαινούνται και η πλεονεξία θανατώνεται. Και τότε χορταίνουν οι πεινασμένοι και οι γυμνοί ενδύονται και βασιλεύει η ειρήνη και η ευτυχία σε όλο τον κόσμο.

Ο Άγιος Μάξιμος πούταν και σοφός μας λέει πως ο ιερεύς πρέπει να είναι άγιος και εις την ψυχή και εις το σώμα. Να είναι φάρος και αστέρι λαμπερό για να φωτίζει την εκκλησία του Θεού και εις την ευσέβεια να είναι καθαρότερος και από τις ακτίνες του ήλιου.

Η ιεροσύνη γίνεται εις τη γη μα σκοπό έχει τα ουράνια. Εις την πραγματικότητα ο ιερεύς κάμνει την υπηρεσία των αγγέλων. Γι αυτό όταν λειτουργεί πρέπει να φαντάζεται ότι στέκεται με τους αγγέλους εις τον ουρανό μπροστά στο Θεό και οι λόγοι του πρέπει να είναι αγνοί και συνετοί όπως τους αγγέλους.

Οι καλοί και αληθινοί πρέπει να είναι ευσεβείς, σώφρονες, διδακτικοί. Να μην είναι μνησικακοί, ούτε φιλόδοξοι, ούτε φιλάργυροι αλλά ελεήμονες, ταπεινοί και ολιγαρκείς. Με όλους μικρούς και μεγάλους, φτωχούς ή πλούσιους, αριστερούς ή δεξιούς να είναι αγαπητοί και ειρηνικοί.

Κατάκριση να μη δέχονται. Να μη μετεωρίζονται και να κάμνουν τους ευσεβείς να γελούν. Να μη αργολογούν έστω κι αν οι ομιλίες τους μεταδίδονται από το ραδιόφωνο ή τον αέθωνα αλλά να τις συντομεύουν για να ωφελούνται εκείνοι που τις ακούουν. Όμως το πιο σημαντικό απ' όλα είναι όπως όσα λέγουν να είναι από την Αγία Γραφή.

Ακόμη οι ιερείς ή οι αρχιερείς δεν πρέπει να οργίζονται ούτε να καλλωπίζονται ούτε να φθονούν την προκοπή των άλλων.

Αυτά και άλλα οι ιερείς πρέπει να τα κρατούν και να τα φυλάγουν σαν κόρη οφθαλμού.

Εκείνοι που δε μπορούν είναι ανάξιοι να λειτουργούν και είναι χειρότεροι και από τον Ιούδα τον προδότη. Γι' αυτό πρέπει να φύγουν από τη λειτουργία γιατί κινδυνεύουν να καούν και ψυχικά και σωματικά. Κινδυνεύουν ακόμη να πάθουν ότι έπαθε ο Δαθας και ο Αβερών που εσχίσθη η γη και τους εκατάπιεν ζώντες διότι ετόλμησαν να θυμιάσουν εις το ναό του Κυρίου αναξίως.

Γι αυτούς τους ανάξιους να υπηρετούν το Θεό ο Άγιος Σίλβεστρος πούταν και αυτός σοφός είναι ακόμη πιο αυστηρός και λέει. «Μυλόλιθον να τους κρεμάσουν στο λαιμό και να τους ρίξουν στη θάλασσα διότι επαρέστησαν και ωμίλησαν τοιαύτας διδασκαλίας ξένας με τις θυσίες του Χριστού».

Και συνεχίζει και λέει:

- «Ο Χριστός εταπεινώθη δια να μας εξυψώση...»
- «Εφυλακίσθη δια να μας ελευθερώση από τα κακά πνεύματα...»
- «Επουλήθη δια να μας εξαγοράση...»
- «Εσταυρώθη δια να εξαλείψη τας αμαρτίας μας...»
- «Ανεστήθη δια να μας χαρίση εμάς ζωήν...»
- «Ανεβη εις τους ουρανούς δια να μας δώση εμάς ΠΝΟΗΝ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗΝ».

A.M. Δημητριάδης